

دانشگاه علوم پزشکی تهران
دانشکده پرستاری و مامایی

عنوان:

بررسی تاثیر برنامه مراقبت انتقالی بر میزان بستری مجدد بیماران پس از جراحی
بای پس عروق کرونری

پایان نامه برای دریافت درجه کارشناسی ارشد

نگارنده:

مهرناز خویشوند

استاد راهنما:

دکتر خاطره سیلانی

اساتید مشاور:

دکتر مریم اسماعیلی

دکتر حمید حقانی

دکتر مهرزاد رحمانیان

چکیده فارسی

زمینه: در ایران سالیانه ۳۰ تا ۴۰ هزار جراحی قلب باز انجام می شود که بیشترین درصد آن به جراحی بای پس عروق کرونری اختصاص دارد. از هر پنج بیمار تحت جراحی قلب، یک بیمار در ۳۰ روز اول پس از ترخیص از بیمارستان، بستری مجدد برنامه ریزی نشده دارد. ارائه مراقبت پس از ترخیص، توسط مراقبینی متفاوت از مراقبین اولیه، موجب گسست در زنجیره ی مراقبت می شود و یکی از راهکارهای رفع این نقص و بهبود پیامدهای بیمار، می تواند بهره گیری از مراقبت انتقالی باشد. لذا این مطالعه با هدف "تعیین تاثیر برنامه مراقبت انتقالی بر میزان بستری مجدد بیماران پس از جراحی بای پس عروق کرونری" طراحی و انجام شد.

روش کار: این مطالعه یک کارآزمایی بالینی تصادفی بود که روی ۸۰ بیمار تحت جراحی بای پس عروق کرونری در بیمارستان های امام خمینی و شریعتی تهران انجام شد. بیماران واجد شرایط ورود به مطالعه، با روش نمونه گیری در دسترس وارد مطالعه شده و سپس با استفاده از روش بلوک بندی چهارتایی به صورت تصادفی به دو گروه مداخله و کنترل تخصیص داده شدند (هر گروه ۴۰ نفر). پس از اخذ رضایت آگاهانه، پرسشنامه دموگرافیک در مورد بیماران هر دو گروه تکمیل شد. گروه مداخله علاوه بر برنامه معمول ترخیص، برنامه مراقبت انتقالی را که ترکیبی از دورا پرستاری با مشارکت بیمار/مراقب خانگی او و دو نوبت ویزیت در منزل بود، دریافت کردند. در گروه کنترل، بیماران صرفا برنامه معمول ترخیص از بیمارستان را دریافت می کردند. سی روز پس از ترخیص، دو گروه از نظر میزان بستری مجدد، مراجعه مجدد به بیمارستان بدون بستری و نوع عوارض بعد از عمل مقایسه شدند و داده ها با استفاده نرم افزار spss نسخه ی ۲۰ و آزمون های کای دو، فیشرز و تی مستقل تجزیه و تحلیل شد.

یافته ها: بر اساس یافته های پژوهش، دو گروه کنترل و مداخله از نظر مشخصات دموگرافیک اختلاف آماری معناداری نداشتند. طی سی روز اول پس از ترخیص از بیمارستان، بین گروه کنترل و مداخله از نظر بستری مجدد، تفاوت آماری معناداری وجود نداشت ($P=0/576$)، همچنین از نظر مراجعه مجدد برنامه ریزی نشده به بیمارستان، بین دو گروه اختلاف معنادار آماری مشاهده نشد ($P=0/633$).

نتیجه گیری: برای موفقیت و اثربخشی برنامه مراقبت انتقالی در کاهش میزان بستری مجدد یا مراجعه مجدد بدون بستری در بیماران پر خطر پس از جراحی بای پس عروق کرونری، لازم است تیم های چندتخصصی شامل پرستار بخش، پرستار مراقبت انتقالی، پزشک، فیزیوتراپیست و فارماکولوژیست با هم مراقبت ارائه نمایند و حفظ انسجام و تداوم مراقبت از بیمار تحت هدایت پرستار مراقبت انتقالی صورت گیرد.

کلید واژه ها: مراقبت انتقالی؛ بستری مجدد؛ جراحی بای پس عروق کرونری.

Tehran University of Medical Sciences

School of Nursing and Midwifery

Title:

**The effect of transitional care on the readmission rate of patients
after coronary artery bypass graft surgery**

**A thesis submitted as partial fulfilment of the requirements for Master of
Science (MSc) Degree in Critical Care Nursing**

By

Mehrnaz Khishvand

Supervisor

Dr Khatere Seylani

Consultants

Dr Maryam Esmaeili

Dr Hamid Haghani

Dr Mehrzad Rahmanian

2020

Abstract

The effect of transitional care on the readmission rate of patients after coronary artery bypass graft surgery

Background: In Iran, 30,000 to 40,000 open heart surgeries are performed annually, the highest percentage of which is dedicated to coronary artery bypass surgery. One in five patients undergoing heart surgery will have unplanned readmission within the first 30 days of discharge. Providing post-discharge care by non-professional caregivers rather than primary caregivers leads to a break in the care chain, and one of the ways to eliminate this defect and improve patient outcomes is to use transitional care. Therefore, this study was conducted with the aim of "determining the effect of transitional care program on the readmission rate of patients who had coronary artery bypass graft surgery".

Methods: This is a randomized clinical trial that was conducted on 80 patients undergoing coronary artery bypass graft surgery in Imam Khomeini and Shariati hospitals in Tehran. Eligible patients were included in the study by convenience sampling method and then, were randomly divided into intervention and control groups using quadruple blocking method (40 people in each group). After obtaining informed consent, a demographic questionnaire was completed by patients in both groups. In addition to the usual discharge program, the intervention group received a transitional care program that was a combination of tele nursing with the patient's participation his/ her caregiver and two home visits. In the control group, patients received only the usual hospital discharge program. Thirty days after discharge, the two groups were compared in terms of readmission rate, hospital visit without admission, and type of postoperative complications. Data were analyzed by SPSS software version 20 using independent t-test and chi-square test.

Results: Based on the findings, there was no statistically significant difference between the control and intervention groups in terms of demographic characteristics. During the first 30 days of discharge from the hospital, there was no statistically significant difference between the control and intervention groups in terms of readmission ($P = 0.576$), and unplanned hospital readmission ($P = 0.633$).

Conclusion: Maintaining the coherence and continuity of patient care should be done under the supervision and guidance of a transitional care nurse. However, for the success of transitional care program in reducing the rate of hospital readmission or hospital visit without admission **for high risk patients**, it is necessary to take advantages of a multidisciplinary teams, including ward nurses, transitional care nurses, physicians, physiotherapists and pharmacologists to provide well-organized care together.

Keywords: Transitional care; Readmission; Coronary artery bypass graft surgery.